

ONAFHANKELIJK PAPENDRECHT

Aan het College van B&W van de gemeente Papendrecht
T.a.v. de heer Aart-Jan Moerkerke, voorzitter,
Markt 22
3351 PB Papendrecht

Papendrecht 21 maart 2019
Onderwerp Capaciteit appartementen/verzorgingswoningen ten behoeve van senioren

Geachte heer Moerkerke,

Casus – naar aanleiding van een artikel verschenen in het Algemeen Dagblad van 17 maart jl.

“

Een 99-jarige dame woonde tot 17 maart 2019 in een aanleunwoning in de Badhuisstraat. Vanwege een zware longontsteking afgelopen december is haar gezondheid verslechterd. De vrouw kan niet meer lopen en heeft intensieve verzorging en verpleging nodig, 24 uur per dag. Veel meer dan de ondersteuning die ze nu van haar kinderen en verplegers krijgt. Die 24-uurs zorg kan ze alleen krijgen vanuit een verpleeghuis of zorgappartement. En die zijn op korte termijn niet vrij in Papendrecht, maar wel in Bleskensgraaf.

Een ramp voor haar dochter, die haar moeder elke dag bezoekt. „Dat is anderhalf uur reizen met de bus. Ik heb geen auto”, zegt ze zwaar geëmotioneerd aan de eettafel van haar moeder. De dame zelf is er ook niet gelukkig mee. „Ik ben hier helemaal niet bekend. In Bleskensgraaf heb ik niks. Ik vind het helemaal niet leuk”, weet ze te vertellen.

Het liefst wil de dochter dat haar moeder terugkomt naar Papendrecht, ook al weet ze dat twee keer verhuizen haar heel zwaar zal vallen. Haar honderdste verjaardag vieren in haar eigen dorp: dat zou mooi zijn. Eén van haar zussen, die meehelpt spullen pakken, hoopt vooral dat het verhaal van haar moeder het gesprek over de huidige gang van zaken opent. „Ik hoop dat de regels veranderen. Dat in de toekomst mensen uit de eigen gemeente voorrang krijgen op de wachtlijst voor een passende woning.” Een dochter geeft de strijd niet op en doet er alles aan om haar moeder weer in Papendrecht te krijgen.

Onduidelijk blijft wie er nu heeft beslist dat de dame op deze korte termijn moet verhuizen. Volgens het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport is er namelijk altijd toestemming van de cliënt of familie nodig bij het aannemen van een nieuwe woning en kan niemand de cliënt dwingen.

”

Naar aanleiding van deze casus hebben wij een aantal vragen.

Toelichting en vraagstelling:

De dame in kwestie is 99 jr. en woont al 80 jaar in Papendrecht. Deze dame zit met het probleem dat ze afgelopen zaterdag 16 maart jl. kennelijk noodgedwongen – en in elk geval ongewild – moest verhuizen naar een verzorgingstehuis in een andere gemeente, namelijk Bleskensgraaf.

Zij had pas op 10 maart jl., zes dagen tevoren, te horen gekregen dat zij moest verhuizen naar een andere gemeente. Dat is erg kort dag.

De dame in kwestie woonde in een aanleunwoning in de Badhuisstraat. Ze kreeg verzorging van de zorginstelling. Afgelopen december (2018) heeft zij een longontsteking gehad en als gevolg daarvan had ze meer verzorging nodig. Vanwege een andere indicatiestelling – eerst WMO en daarna Wet Langdurige Zorg (WLZ) – zou de dame in kwestie binnen 6 dagen hebben moeten verhuizen.

1. Vraag: was een verhuizing van deze dame op leeftijd (99) op stel en sprong nu echt wel nodig?
2. Vraag: wie heeft beslist dat deze dame op leeftijd (99) moest verhuizen naar een andere gemeente?
3. Vraag: was er niet een mogelijkheid geweest haar tijdelijk in de Badhuislaan te laten blijven?
4. Vraag: waarom was het niet mogelijk geweest een verzorgingswoning aan deze dame op leeftijd (99) aan te bieden in Papendrecht?

Ik heb deze week telefonisch contact opgenomen met de dochter van deze dame op leeftijd (99). Zij voelt zich door de korte termijn waarop alles speelde voor het blok gezet. Het liefste ziet de dochter van deze dame op leeftijd (99), dat haar moeder weer zo snel mogelijk in Papendrecht een appartement/verzorgingswoning krijgt aangeboden, omdat dit de wens is van haar moeder en het ook voor haar als verzorgende praktisch bijna niet haalbaar is elke dag naar Bleskensgraaf te reizen. De andere dochter die mij heeft gebeld vertelde me dat de familie over deze zaak liever geen berichten meer in de krant wil lezen. De oplossing van de ene dochter zou zijn om haar moeder terug naar Papendrecht te laten verhuizen, naar een ander zorgappartement. De andere dochter stelt dat er nu al zoveel is overhoop gehaald dat nog een keer verhuizen ook erg belastend voor deze dame op leeftijd (99) zou kunnen zijn.

5. Vraag: is het niet beter om deze dame op leeftijd (99) terug te halen naar Papendrecht en haar een verzorgingsappartement in Papendrecht aan te bieden?
6. Vraag: is er voor zover u bekend sprake van meerdere soortgelijke gevallen in onze gemeente?
7. Vraag: met de vergrijzing in het achterhoofd, is er sprake van een capaciteitstekort op de korte, dan wel middellange of zelfs lange(re) termijn? En, zo ja;
8. Vraag: welke zijn de plannen om wat te gaan doen aan het (eventueel) terugdringen van het capaciteitstekort aan appartementen/verzorgingswoningen ten behoeve van senioren?

Wij danken u voor de beantwoording.

Hoogachtend,
Fractie van Onafhankelijk Papendrecht,

Ruud Lammers.